

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Quædam circa recitatam historiam, obseruatu digna.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Vitali, miserere mei. Cucurrerunt verò cum eo omnes audientes. Cùm peruenisset ad cellulam sancti, exijt iterum demonium, jactans eum omnibus adspicientibus. Et cùm ingrederentur intrò hi, qui cum eo cucurrerunt, inuenerunt sanctum stantem in geniculis suis, & orantem, & animam Domino tradentē, & in pavimento scripturam huiusmodi: VIRI ALEXANDRINI, NOLITE ANTE TEMPVS IVDICARE, QUOADVSQVE VENIAT DOMINVS. Constebatur verò & homo, qui à demonio vexabatur, quod sancto fecerat, & quod dixerat sanctus ei. Recitata ergo sunt beatissimo Iohanni Patriarcha omnia, quae circa S. Vitalium acta sunt: & descendens cum clero, venit ad corpus S. Vitalij: & cùm vidisset superscriptionem, dixit: Verè hanc humilis Ioannes per Deum euasit, nam alapam, quam accepit qui patitur, ego acciperem. Tunc itaq; omnes fornicariae, & quae abrenuntiauerunt ex eis, & viros susceperant, cum cereis & lampadibus praebant eum flentes & dicentes: Perdidimus salutem nostram & doctrinam. Enarrabant enim iam conuersationem eius omnibus: & quoniam non propter turpem rem ad nos intrabat: & quia numquam aliquando vidimus eum super latus dormientem, aut vnā tenentem ex nobis manu suā. Et reprehendentibus eas quibusdam & dicentibus: Quare haec non omnibus dicebatur, sed scandalizabatur in eo tota ciuitas? enarrabant iam capitulum, quod circa eam gestum est, quae a demonio vexationem sustinuit, & quia hoc timentes tacebamus. Sepulto ergo eo in multo honore, permansit is, qui ab eo correctus, & sanus factus est, faciens memoriam eius. Postmodum autem & reuertit in saeculo, ingressus monasterium Abbatis Seridonis in Gaza, & suscepit cellulam Abbatis Vitalij secundum fidem, & in eā permansit vsq; ad mortem suam. Et sanctissimus Patriarcha multas gratias egit Deo, quia non permisit eum peccare in seruum suum Vitalium. Multi autem multum ex tunc in Alexandria profuerunt sibi, & hospitio recipiebant monachos: & monebantur, ut non condemnaretur aliquis ab eis, sicut euenerat. Fecit autem & sanitates post mortem honorabile nomen S. Vitalij per diuinam gratiam: cuius orationibus det nobis Dominus bonam conuersationem, & misericordiam in die, quando manifestabit abscondita hominum, & nuda faciet consilia cordium.

Prolixior hæc historia verbatim mihi visa est referenda, quia ad nullum peccatum humana malitia est pronior, quàm ad temerè

V II.

Vuu 3

judican-

Ecclesi. 3. 27.

judicandum; quod tamen tantò minùs æstimamus, quantò frequentius, & velut consuetudine in contemptù tracta, committimus. Magis itaque auersaturi vitaturiq; hanc temeritatem esse-
mus, si quoties alios iudicando percutimus, vicissim illico reper-
cuteremur, ac velut colaphum pro colapho reciperemus. Multa
autem in hac historia sunt consideratione digna. Nam 1. potest
hoc factum S. Vitalij accenseri iis, quæ admiranda in Sanctis, non
imitanda dicuntur. In multis enim graue periculum esset, adire
domos lenociniis plenas, & totas noctes in angulo talis cellula,
iuxta leuiculam mulierem dormientem excubare. Nam *qui amat
periculum, in illo peribit*. Non omnes sunt ætate tam senes, nec
tam maturi virtute, nec mente tam constantes, neq; tam arden-
tes charitate, vt à Cupidinis igne non possint inflammari. Neq;
sanè omnes tam piè vigilarent, neq; tam sollicitè Deum preca-
rentur. 2. Aliquid debemus proximo, vt eum exemplo non of-
fendamus; neq; à malo dumtaxat, verùm etiam à specie mali ab-
stinere. Itaque non in quouis probaretur, si Vitalium hinc vellet
imitari. Ex peculiari tamen Dei instinctu Sanctus iste in mere-
tricias domos intrauit, sicut alii nonnulli in ardentibus fornaces, &
medias flammis, vt apparet, Deo non difficile esse, homines in
maximis periculis conseruare. 3. Duobus autem miraculis de-
monstrauit diuina bonitas, cum instinctum à se esse profectum,
cùm voluit & meretricem arcana pendentem, & temerarium illù
injustè percutientem à malo dæmone insideri. 4. Duas insuper
alias ob causas id consilium Vitalio suggestit. Siquidem eo virtu-
tem Ioannis Eleemosynarij illustrauit pariter, & vitium ganeonis
illius oculis hominum exposuit. Nec ganeonis tantùm, sed pluri-
morum quoque aliorum, qui idem iudicium de castissimo viro
tulerunt.

VIII.

Psal 118 165.
Matth. 9 11.

Ioannes autem Eleemosynarius tantò plurius est faciendus, &
verè inter perfectos accensendus, qui non scandalizantur, quia
non solùm Vitalium non iudicauit more vulgi, sed etiam aded
non offensus est, more eorum, qui dixerunt: *Quare cum publicanis
& peccatoribus manducat magister vester?* vt cogitaret, multas illo
ingressu virtutes posse exerceri. Sciebat enim à quibusdam San-
ctis talia fieri, vt ab hominibus contemnantur; à quibusdam, vt
morc